

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010412
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1118010412.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej v trestnej veci obžalovaného J. Y. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 2T/33/2018 zo dňa 25.06.2019 na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.03.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. Y., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava I pod sp.zn. 2T/33/2018 dňa 25.06.2019 uznal obžalovaného J. Y. vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- bez závažného dôvodu nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom do 20.02.2018 do Ústavu na výkon trestu v Bratislave na Chorvátskej ulici číslo 5, pričom táto povinnosť mu bola uložená trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, spisová značka 0T/36/2018 zo dňa 02.02.2018, právoplatným dňa 02.02.2018, pričom obvinený si výzvu na nastúpenie do výkonu trestu prevzal dňa 02.02.2018.

Súd prvého stupňa obžalovanému podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, pre výkon ktorého podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods.1 Trestného zákona súd prvého stupňa uložil obžalovanému tiež ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie smerujúce proti výroku o treste, ktoré odôvodnil tým, že chce žiť riadnym životom, napriek tomu mu nebol uložený podmienený trest.

Prokurátor nevyužil právo podľa § 314 Trestného poriadku vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo riadne doručené.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne vážne procesné vady konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí, preto nariadil vo veci verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil procesné strany. Obžalovaný prevzal upovedomenie o verejnom zasadnutí obsahujúce aj poučenie o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti dňa 14.02.2020, avšak na verejné zasadnutie sa neustanovil. Nakoľko postupu podľa § 293 ods.5 Trestného poriadku nebránili žiadne zákonné prekážky, odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 08.06.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I na príslušný súd obžalobu na obvineného J. Y. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.06.2019 obžalovaný J. Y. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný. Následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a o ochrannom opatrení.

Okresný súd na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá. Odvolaním nebol napadnutý ani výrok o ochrannom opatrení, preto odvolací súd v rámci obmedzeného revízneho princípu preskúmal len výrok o treste.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný má 4 záznamy v registri trestov, z toho 3 pre drogovú trestnú činnosť a jeden pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, za ktoré mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. 4 x porušil predpisy v cestnej premávke, za čo bol priestupkovo prejednaný.

K výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zákonným spôsobom a vyvodil z dokazovania skutočností rozhodujúcich pre uloženie trestu správne závery. Dôvodne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa k trestnému činu priznal tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní a svoje konanie oľutoval. Zákonu zodpovedá aj ustálenie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona založenej na predchádzajúcich 3 odsúdeniach pre drogovú trestnú činnosť.

Odvolací súd teda akceptoval spôsob ustálenia poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súdom prvého stupňa v pomere 1:1 a v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností pri revízii úvah súdu prvého stupňa týkajúcich sa druhu a výmery trestu. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s druhom a výmerou trestu súdom prvého stupňa, súhlasí aj s hodnotiacimi úvahami, ktoré sú síce stručné, ale preskúmateľné.

Pri úvahách o druhu trestu aj odvolací súd dospel k záveru, že osoba obžalovaného, ktorý opakovane vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody, neodôvodňuje s poukazom na nepriaznivé možnosti nápravy uloženie podmienečného trestu odňatia slobody. Takýto druh trestu bol obžalovanému uložený pri jeho prvom odsúdení, avšak už vtedy sa minul svojmu účinku, pretože obžalovaný dal príčinu na nariadenie výkonu trestu. Následne bol ešte 3 razy odsúdený, z čoho vyplýva, že potreba páchať trestnú činnosť sa u obžalovaného plynutím času umocňuje. Podmienečný trest odňatia slobody je v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona možné uložiť len takému páchatelovi, u ktorého možno predpokladať, že účel trestu možno dosiahnuť aj bez jeho výkonu. Takáto podmienka však u obžalovaného J. Y. splnená nie je, keďže z hľadiska prevýchovy neefektívne bolo aj uloženie nepodmienečných trestov. Preto súd prvého stupňa správne zvýraznil ochrannú a morálnu funkciu trestu v podobe uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd súhlasí so súdom prvého stupňa, že vzhľadom na priznanie obžalovaného k trestnému činu a jeho podstatu postačí uloženie trestu odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby. Súd prvého stupňa vymeral obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, čo zodpovedá zákonným kritériám trestania v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Zákonu zodpovedá aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého pre úmyselný trestný čin.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu či zrušenie ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného J. Y. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.